

ไผ่ประเภทเหง้ากอขนาดเล็กถึงขนาดกลาง สูง 7-15 ม. ลำตรงอยู่รวมกันเป็นกอแน่นหรือหลวมๆ เส้นผ่านศูนย์กลางลำ 5-10 ซม. ปล้องยาว 30-60 ซม. เนื้อลำหนา ลำอ่อนมีนวลสีขาวปกคลุมค่อนข้างหนา ลำแก่สีเขียวหรือสีเขียวอมเทา ข้อมักบวมเล็กน้อย มีแถบสีขาวเหนือและใต้ข้อ แตกกิ่งค่อนข้างต่ำโดยข้อล่างๆ มักเป็นกิ่งที่ไม่มีใบ ส่วนกิ่งที่มีใบเริ่มแตกกิ่งจากประมาณกึ่งกลางลำขึ้นไป แต่ละข้อมีหลายกิ่ง มีกึ่งกลางเด่น 1 กิ่งและกิ่งรองเด่น 2 กิ่ง ที่เหลือมีขนาดเล็กไล่เลี่ยกัน ใบรูปขอบขนานหรือรูปแถบ กว้าง 1.5-3.5 ซม. ยาว 10-25 ซม. กาบหุ้มลำสีเขียว บางครั้งมีแถบสีขาวหรือสีเหลืองขีดตามความยาวกาบ มีก้านนวลสีขาวและมีขนสีน้ำตาลถึงสีดำปกคลุมหรือค่อนข้างเกลี้ยง ใบยอดกาบรูปโดมหรือรูปสามเหลี่ยมแกมรูปหัวใจ ตั้งตรง หูกาบเป็นหลอดคล้ายดิ่งหรือเป็นพู่กว้างและยาว เป็นคลื่นเล็กน้อยหรือยับย่น ขนาดซ้ายและขวามักไม่สมมาตรกัน มีขนที่ขอบสันกาบเป็นแถบแคบๆ ขอบเรียบ ข้อดอกย่อยเหี่ยว สีเขียวถึงสีม่วง ยาว 2.5-5.5 ซม. กลุม 2-4 อัน ดอกย่อยสมบูรณ์ 4-6 ดอก แกนข้อดอกย่อยยึดยวระหว่างดอกและหลุดได้เป็นท่อนๆ โดติดูล 3 อัน เกสรเพศผู้ 6 อัน ก้านเกสรเพศผู้แยกอิสระ อันธนูสีเหลืองแล้วเปลี่ยนเป็นสีม่วง ยอดเกสรเพศเมีย 3 อัน พบได้ตั้งแต่อินเดียจนถึงภูมิภาคอินโดจีน ในไทยมักพบขึ้นกระจายตามป่าผลัดใบ ป่าดิบแล้ง

ข้อมูลอ้างอิง : สราวุธ ลิ้มแก้ว, อังฉรา ธีระวัฒนานนท์ และ กิตติศักดิ์ จินดาวงศ์. ไผ่ในเมืองไทย. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2554 263 หน้า
ภาพประกอบ : <https://www.monaconatureencyclopedia.com/bambusa-tulda-2/?lang=en>